

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Carlsberg” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „LKW-Aleks Spedition” împotriva Societății Comerciale „Steval-Trans” Societatea cu Răspundere Limitată și Întreprinderii cu Capital Străin „Carlsberg” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Carlsberg” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 martie 2016, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 19 august 2015, ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Steval-Trans” SRL și ÎCS „Carlsberg” SRL, cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform acordului (contractului) părților și comenzii înaintate de pârât, ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL a prestat servicii de transport a încărcăturii, iar întreprinderea SC „Steval-Trans” SRL a recepționat serviciile, urmând să le achite.

Susține că faptul prestării serviciilor și recepționării acestora în volum deplin se demonstrează fără echivoc prin semnătura și ștampila pârâtului SC „Steval-Trans” SRL de pe factură, precum și prin acceptarea încărcăturii fără obiecții sau rezerve de către destinatarul încărcăturii copârâtul ÎCS „Carlsberg” SRL, consemnată în scrisoarea de transport internațional CMR.

Menționează că prețul serviciilor de transport în contractul încheiat cu pârâtul SC „Steval-Trans” SRL a fost stabilit de comun acord în suma de 700 dolari SUA, ceia ce la data emiterii facturii, a constituit suma de 10 984,12 lei.

Afirmă că până în prezent serviciile de transport nu au fost achitate, iar pretențiile înaintate pârâtului au rămas fără răspuns și satisfacție.

La fel, a remarcat că prin neachitarea în termen a obligațiilor sale, SC „Steval-Trans” SRL a cauzat un prejudiciu ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, ultimul având

dificultăți în achitarea creditelor bancare pentru care trebuie să plătească dobânzi și penalități.

Invocă că în eventualitatea nerespectării obligațiilor de către SC „Steval-Trans” SRL și pentru a preveni prejudiciile cauzate, părțile au stabilit o penalitate pentru întârzierea executării obligațiilor de plată de către SC „Steval-Trans” SRL.

Relevă că potrivit condițiilor contractului încheiat între părți, pârâțul SC „Steval-Trans” SRL urmează să achite penalitate în mărime de 1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere.

De asemenea, reclamantul invocă că, termenul de plată a fost stabilit de către părți ca fiind 30 de zile după descărcare, iar actele au fost prezentate pe 24 decembrie 2014 și au fost semnate fără obiecții și rezerve, astfel la 30 ianuarie 2015, datoria a devenit scadentă, iar pârâțul SC „Steval-Trans” SRL este pus în întârziere.

În condițiile date, consideră că penalitatea urmează a fi calculată pentru 180 de zile după scadență, ceia ce ar constitui suma de 1260 dolari SUA (700 dolari SUA x 180 zile x 0,1 % pe zi).

De asemenea, insistă că în mod solidar cu pârâțul, urmează a fi obligat la plata sumelor de bani pretinse, și copârâțul ÎCS „Carlsberg” SRL.

În acest sens, cu referire la prevederile art. 1414 alin. (2) Cod civil, care indică că poartă răspundere pentru daună nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci și cel care l-a instigat sau l-a susținut, precum și cel care a beneficiat în mod conștient de un folos în urma daunei cauzate altuia, consideră că sumele neplătite constituie o daună pentru ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, deoarece copârâțul ÎCS „Carlsberg” SRL a beneficiat în mod conștient de pe urma celor prestate de către reclamant.

Relatează că, mărimea daunei cauzate este echivalentul tarifului de 2 euro pentru un kilometru, conform calculului contabil în suma de 940 euro (470 km x 2 euro=940 euro), iar distanța minimă între punctele de încărcare or. Kiev, str. Cervonopraporna, 137-mun. Chișinău constituie 470 km.

Sub acest aspect susține că pentru a îndeplini cerințele expeditorului și pentru a nu pune în pericol încărcătura a trecut prin vama Tudora, parcursul însumând 646 km.

La fel, relevă că chiar dacă copârâțul ÎCS „Carlsberg” SRL - destinat ar acceptat acest parcurs, semnând fără rezerve scrisoarea de trăsură internațională CMR, în care este menționată privind punctul de trecere a frontierei, oricum ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL a efectuat calculul pe suma minimă, reieșind din distanța de 470 km.

Mai remarcă că, este necesar de calculat penalitate în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere (940 euro x 180 zile x 0,5 % pe zi=846 euro).

Indică că, în cadrul procesului a beneficiat de asistența juridică a avocatului și a suportat cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei, ce se justifică prin volumul de muncă depus de avocat, precum și prin necesitatea reclamantului ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL de a recurge la aceste servicii pentru a obține apărarea drepturilor sale.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 1, art. art. 8-11, art. 14, art. 199, art. 204, art. 210, art. art. 512-514, art. 572, art. 583, art. 617, art. 619, art. 624, art. 704, art. 980, art. 985, art. art. 994-995 Cod civil.

Solicită încasarea de la SC „Steval-Trans” SRL și ÎCS „Carlsberg” SRL în beneficiul ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL în mod solidar a sumei de 34 137 lei, cu recalcularea penalităților pe durata procesului și a cheltuielilor de judecată ce include cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei și taxa de stat.

Ulterior, reclamantul ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL a depus o cerere de concretizare a acțiunii, invocând că a efectuat transportarea încărcăturii conform scrisorii de trăsură CMR nr. 002908, încărcătura fiind încărcată la or. Kiev pe data de 22 noiembrie 2014 și descărcată în mun. Chișinău pe 24 decembrie 2014, fapt confirmat prin aplicarea ștampilei și semnăturii expeditorului în scrisoarea de transport internațional de către expeditorul ПАО „Карлсберг Украина” și destinatarul ÎCS „Carlsberg” SRL.

Astfel, prin semnarea scrisorii de trăsură internațională CMR, copârâtul ÎCS „Carlsberg” SRL a devenit parte la raportul juridic format între părți prin beneficierea de serviciile transportatorului ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL.

Cu referire la prevederile art. 6 din Convenția relativă la contractul de transport internațional al mărfurilor pe șosele (C.M.R.) nr. 1956 din 19 mai 1956, în scrisoare de trăsură a fost înserată clauza privind plata frahtului de către destinatar, iar conform art. 9 din Convenție CMR, scrisoarea de trăsură face dovada până la proba contrarie, a condițiilor contractului și a primirii mărfii de către transportator.

Susține că, în rubrica 27 din scrisoarea de trăsură CMR intitulată „tarif” se menționează că, dacă nu a fost achitat frahtul către transportator, în decursul de 30 zile de la descărcare, semnatarii prezentei scrisori de trăsură (expeditor, comisionar, destinatar) garantează solidar plata conform tarifului de 2 euro pentru un km de parcurs.

De asemenea remarcă că, în rubrica 20 din scrisoarea de trăsură CMR, există mențiunea că reținerea plății este interzisă, iar debitorii solidari (garanți financiari) achită penalități de 0,5% din fraht pentru fiecare zi de întârziere, conform tarifului din rubrica 27.

Consideră că, temei al impunerii obligației în mod solidar către ÎCS „Carlsberg” SRL este faptul că acesta a semnat scrisoarea de trăsură confirmând recepționarea încărcăturii fără rezerve și obiecții.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani din 03 martie 2016, acțiunea a fost admisă, fiind încasat în mod solidar de la SC „Steval-Trans” SRL și ÎCS „Carlsberg” SRL în beneficiul ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL suma de 940 euro cu titlu de taxa pentru transport, 846 euro cu titlu de penalitate calculată conform scrisorii de transport internațional pct. 27, iar în total suma de 1786 euro convertiți în lei, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești, 4025 lei cu titlu de taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, 180 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suplimentare de efectuare a citării pârâtului în proces și 2500 lei-cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, a fost respins apelul declarat de către ÎCS „Carlsberg” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 512 alin. (1), art. 514, art. 572, art. 602 alin. (1), art. 624 alin. (1) și alin. (3), art. 994 Cod civil, art. 6 și art. 9 din Convenția relativă la contractul de transport internațional al mărfurilor pe șosele (C.M.R.) nr. 1956 din 19 mai 1956, care reglementează aspecte ce țin de obligații, temeiurile nașterii obligațiilor, executarea obligațiilor și răspunderea pentru neexecutarea acestora, clauza penală, forma contractului de transport, conținutul scrisorii de trăsură și dovada condițiilor contractului.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia admiterii acțiunii,

reținând că prin pct. 20 și pct. 27 din scrisoarea de trăsură CMR nr. 002908, semnată de apelanta ÎCS „Carlsberg” SRL, cu aplicarea ștampilei s-a instituit obligația de achita frahtul către ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL, în cazul neachitării acestuia de către SC „Steval-Trans” SRL.

Totodată, instanța de apel a reținut că instanța de fond în mod corect a ajuns la concluzia de a încasa din contul pârâților și penalitatea pentru neexecutarea obligațiilor.

La 06 octombrie 2016, ÎCS „Carlsberg” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinse cerințele ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL privind atragerea la răspunderea solidară a ÎCS „Carlsberg” SRL și încasarea prejudiciului numai de la SC „Steval-Trans” SRL.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, deoarece este emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Menționează că, prima instanță și instanța de apel nu au respect prevederile articolului 130 CPC, nu au apreciat probele prezentate și nu au reflectat în hotărârile motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altora.

Afirmă că, la baza emiterii deciziei a fost luată doar scrisoare de transport internațional (CMR) din 22 noiembrie 2014, prin ce se încalcă prevederile art. 240 și art. 241 CPC.

Susține că, toate actele sunt semnate între ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL și SC „Steval-Trans” SRL, la care nu are nici o legătură, iar instanțele au ajuns la o concluzie greșită precum că recurentul este dator în mod solidar față de ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL cu suma de bani pentru serviciile de transport.

Remarcă că, intimatul nu a prezentat nici o probă prin care să confirme faptul existenței raporturilor obligaționale, or din probele prezentate rezultă că raporturile juridice existau numai între ÎM „LKW-Aleks Spedition” SRL și SC „Steval-Trans” SRL.

În contextul dat, menționează că instanțele nu au constatat faptul dacă recurentul a fost pus la cunoștință despre condițiile contractului de transport încheiat între intimat și pârât și dacă a exprimat acordul său în privința încheierii contractului de transport.

În rezultat, susține că instanțele nu au stabilit normele de drept material care ar trebui să fie aplicate raportului obligațional și nu au identificat corect părțile acestui raport, prin ce au încălcat prevederile art. 3, art. 12, art. 183, art. 194, art. 376 CPC.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei instanței de apel din 23 august 2016, a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentului

ÎCS „Carlsberg” SRL la data de 01 septembrie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 21836-4 (f. d. 205).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 06 octombrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎCS „Carlsberg” SRL este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎCS „Carlsberg” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎCS „Carlsberg” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎCS „Carlsberg” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Carlsberg” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță